

## Arrest

nr. 199 697 van 13 februari 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM  
Violetstraat 48  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U Verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een Tamil te zijn, afkomstig uit Kachehai South Kodikaman, divisie Tanmarachi in het district Jaffna. U zou daar ook zo goed als uw ganse leven blijven wonen, met uitzondering van anderhalf jaar toen u wegens de oorlog in 2001 in Karavadi verbleef. U verbleef nadien terug in uw dorp tot u problemen kreeg Sri Lanka diende te verlaten. Uw buurman, N. met wie u als visser samenwerkte, was namelijk een ex-LTTE-er. Hij zou u daarover echter amper iets hebben verteld.*

Op 23 september 2015 werd uw buurman echter gearresteerd door de CID en kort nadien verscheen ook u op hun radar. U beschikte in Sri Lanka namelijk over een vijftig- à zestigduizend euro die u werden toegestuurd door een vriend in Duitsland. Men had u verteld dat dit geld bestemd was voor de tempel in uw dorp waar u als vrijwilliger werkte. De CID verdacht u er echter van geld te verzamelen voor de LTTE en ontbood u op hun kantoor waar u ondervraagd zou worden. Op 28 september 2015 trok u naar Kodigamman alwaar men u zou blinddoeken en escorteren naar een onbekende plaats. U werd er ondervraagd over uw geldzaken, maar ontkende dat het geld voor de LTTE was bestemd. U werd geslagen, maar werd uiteindelijk toch naar huis gezonden. Na uw thuiskomst trok u nog dezelfde nacht naar uw oom in Mattuvili, waar u drie tot vier dagen zou onderduiken. U reisde op 3 oktober naar Colombo, waar u nog een week zou verblijven alvorens met behulp van een smokkelaar het land te verlaten. Op 10 oktober 2015 nam u het vliegtuig vanuit Colombo richting Iran, waar u het vliegtuig richting Turkije zou nemen. In Turkije nam u het vliegtuig naar Italië van waar u met de auto richting België zou rijden en een asielaanvraag indienen. Na uw vertrek zou de CID nog een twee tot drie keer naar uw huis komen en naar uw verblijfsplaats vragen. Uw buurman wordt nog steeds op een onbekende locatie vastgehouden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele stukken neer: uw identiteitskaart, twee bankboekjes, 38 rekeninguittreksels, een krantenartikel en de enveloppe waarmee uw documenten werden verzonden. U legde ook volgende kopieën neer: een bezoekdocument, een 'return form', een certificaat van een tempel, een 'report calling', een document van 'HRC Sri Lanka', een geboorteakte en twee vertalingen, een document van het 'Ministry of Defence' en twee documenten van Western Union.

## **B. Motivering**

**Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.**

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

**Ten eerste kan geen geloof worden gehecht aan uw recente herkomst uit Sri Lanka.** Uw kennis over het land bleek immers uiterst summier voor iemand die zijn volledige leven in de regio zou hebben verbleven. Zo werd u gevraagd welke districten aan uw eigen district Jaffna zouden grenzen, maar moest u het antwoord echter compleet schuldig blijven (Gehoorverslag CGVS, d.d. 30 juni 2017, p. 6). Op de vraag welke districten u dan wel zou kennen in het Noordelijke deel van Sri Lanka, antwoordde u dan weer correct Mannar en Trincomalae, maar voegde daar echter foutief Karavatti, Baticallo (in het Oostelijke deel) en zelfs Vanni aan toe. Ten eerste is het opmerkelijk dat u niet meer dan twee districten correct zou kunnen opsommen. Het is daarnaast bijzonder opvallend dat u Vanni zou aanduiden als zijnde een district. Vanni is de naam voor de Noordelijke regio die onder andere de verschillende districten Mannar, Mullaitivu, Vavuniya en Kilinochchi omvat. U had echter geen idee wat Vanni dan wel allemaal zou omvatten: "Ik studeerde, maar vergat alles" (CGVS, p. 6). Hoe dan ook verklaarde u afkomstig te zijn uit Tanmarachi-divisie (CGVS, p. 6), echter op de vraag welke divisies daarnaast nog bestaan kon u enkel Vadamarachi benoemen. Valikaman bleek u evenwel te zijn vergeten (CGVS, p. 7). U werd gepolst naar provincies in Sri Lanka en slaagde er niet in om meer dan twee provincies -eerder beknopt- correct te benoemen, namelijk "Noord" en "Zuid" (CGVS, p. 7). De overige noemde u helemaal niet, maar voegde daar wel nog "Zuid-Upper" aan toe, hetgeen dan weer niet bestaat. U verklaarde slechts één keer te hebben gestemd in Sri Lanka tijdens de verkiezingen voor de Noordelijke Divisie, maar wist deze verkiezingen evenwel niet te plaatsen. Wanneer de laatste nationale verkiezingen hadden plaatsgevonden, hoewel recent, leek u evenmin niet te weten. Zelfs niet bij benadering. Van het bestaan van een partij die de Tamilgemeenschap vertegenwoordigt was u niet op de hoogte (CGVS, p. 8-9). In ieder geval, ook over de oorlogen die uw regio van origine zwaar hebben geteisterd bleef u eveneens karig met informatie.

Zo had u geen idee welke verschillende oorlogen de regio heeft gekend, welke vredesbestanden er waren geweest, noch kon u exact aangeven wanneer de oorlog in Sri Lanka op zijn eind liep: "2008-2009" is een eerder ruime schatting. Over Mullivaikal, een belangrijke slag op het strijdtoneel tijdens de finale fase van de oorlog kon u niets anders verklaren dan "De laatste keer, mensen stierven er" om daarna aan te geven dat u "het niet weet". **Dat u een dergelijk belangrijk moment als het einde van de jarenlange burgeroorlog, voor elke Sri Lankaan en in het bijzonder voor de Tamilgemeenschap, niet eens bij benadering zou kunnen benoemen en situeren is eigenlijk niet ernstig. Het vermoeden ontstaat dan ook dat u uw regio van herkomst al langer hebt verlaten dan u laat uitschijnen, en elders binnen of buiten Sri Lanka hebt verbleven.**

**Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd door een bijzonder groot aantal vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas.** Zo verklaarde u vooreerst problemen te krijgen doordat u samenwerkte met uw buurman, N., en hij een ex-LTTE'er was (CGVS, p. 16-17, 23). Gevraagd waarom men uw buurman zou arresteren kon u echter niets anders aangeven dat hij beschuldigd werd een LTTE'er te zijn. Waarom precies, wist u niet. U kon daar enkel aan toevoegen dat hij werd vrijgelaten uit een detentiecentrum, al kon u dan weer niet aangeven welk. Hoe dan ook, gevraagd naar meer informatie over het lidmaatschap van uw collega, moest u echter het antwoord volledig schuldig blijven. U had geen informatie. Wat meer is, u had eigenlijk bij uitbreiding helemaal geen informatie over de LTTE (CGVS, p. 23). Wie N. was, wat zijn rol was in de LTTE of zelfs wat zijn volledige naam was, wist u vreemd genoeg niet (CGVS, p. 25). U beweerde dat u hierdoor problemen kreeg en beweerde dat "zij" twee à drie keer naar uw woning waren gekomen. Op de vraag wie "zij" waren, antwoordde u vooreerst nogal vaag: "Ze komen normaal gekleed. Met de brommer" om pas daarna aan te geven dat het om de CID zou gaan. Wie zij waren wist u echter niet, noch had u enig idee waarvoor CID zou staan, noch wist u hun leider was. U kon de CID verder niet beter omschrijven dan "Ze vangen mensen en ondervragen ze, en martelen" (CGVS, p. 16-17).

**Verder** beweerde u na uw studies als vrijwilliger in een tempel te hebben gewerkt en zou u nadien als contactpersoon fungeren voor de financiering ervan. Zo werd u stelselmatig vanuit Duitsland een som geld opgestuurd die u diende te overhandigen aan de tempel (CGVS, p. 19-21). U beweerde dat de CID u hierdoor in het vizier kreeg, daar zij vermoedden dat het geld eigenlijk voor de LTTE was bestemd (CGVS, p. 17). Gevraagd om hoeveel geld het eigenlijk gaat, antwoordde u vijftig- à zestigduizend euro. Vreemd genoeg had u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog laten optekenen zeventigduizend euro te bezitten (Vragenlijst CGVS, d.d. 13 januari 2016, Vraag 3.5). U antwoordde hierop eerder laconiek "vijftig, zestig, zeventig, meer dan zeventig" (CGVS, p. 19). In ieder geval is het opmerkelijk dat u zou verklaren dat u het geld eigenlijk meteen doorsluisde naar een derde persoon, terwijl u ten aanzien van DVZ nog had laten uitschijnen dat u dat enorme bedrag wel degelijk in handen had: "Ik beschikte over 70.000 euro (...)" en "70.000 euro waren verdeeld over twee bankrekeningen (...)" (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). U leek verder niet echt te kunnen inschatten hoeveel verschillende transacties u reeds had ontvangen en kon het niet beter schatten dan "35-40 meer dan 40". Wanneer u de eerste som had ontvangen of wanneer u de laatste zou ontvangen, wist u niet. U had verder geen idee vanuit welke bank in Duitsland het geld u werd toegestuurd, noch leek u veel te kunnen vertellen over de persoon die u het geld zou zenden (CGVS, p. 21). "We noemden hem Thanabale Singam". U had geen verdere informatie over die persoon. Waar bijvoorbeeld in Duitsland hij zou verblijven, wist u niet (CGVS, p. 12). U beweerde dat u dit geld diende te overhandigen aan een oudere persoon, maar kon ook hem niet beter aanduiden dan "Thanapalan". Zijn volledige naam kende u niet (CGVS, p. 11). Dat u dan toch, op basis van dergelijke beperkte informatie, zondermeer akkoord zou gaan om geld te ontvangen en door te geven is niet geloofwaardig.

**Daarnaast** zou u ondervraagd worden door de CID en zou u nog dezelfde nacht naar uw oom trekken. U verklaarde daar drie dagen te verblijven alvorens naar Colombo te gaan, waar u nog een week zou vertoeven (CGVS, p. 18). Vreemd genoeg had u aanvankelijk nog verklaard dat u -met uitzondering van een verblijf in 2001- nooit elders zou hebben verbleven. Zelfs niet voor een korte periode (CGVS, p. 5). Dat u zichzelf nu dermate zou tegenspreken is opmerkelijk. U had geen idee waar in Colombo u zou hebben verbleven (CGVS, p. 18). Dat u tot slot geen enkel idee leek te hebben over het lot van uw buurman ondermijnt uw geloofwaardigheid finaal. Zo had u geen idee waar hij wordt vastgehouden, of hij ooit werd vrijgelaten of dat hij ooit naar huis zou zijn gekeerd (CGVS, p. 22).

**Ten derde spreken ook uw documenten verder uw bewering tegen.** Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u verklaarde geen enkel document te kunnen voorleggen waaruit zou moeten blijken dat u zelf problemen zou hebben gekend in Sri Lanka, noch leek u ooit hulp te hebben gezocht voor uw eigen problemen (CGVS, p. 25).

*In ieder geval konden de documenten die u wel neerlegde allerm minst overtuigen. Zo legde u ter staving van de problemen van uw buurman slechts kopieën neer en kunnen deze altijd onderhevig aan mogelijk knip- en plakwerk. Aan dergelijk eenvoudige manipuleerbare documenten kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Bovendien bleek u bijzonder weinig op de hoogte te zijn van de verschillende documenten die u voorlegde. U kon niet aangeven om welk type documenten het ging, van welke organisaties deze afkomstig waren, noch had u informatie over wat in de documenten genoteerd stond. U liet meermaals optekenen geen idee te hebben (CGVS, p. 12-15). Waar u dan wel iets over de inhoud kon zeggen, namelijk het krantenartikel, wist u dan weer niet wanneer het werd gepubliceerd (CGVS, p. 12). In ieder geval, een krantenartikel vormt enkel een bewijs dat iets werd gepubliceerd, doch vormt het geen bewijs van de vermelde feiten. Evenmin kunnen uw bankuittreksels uw geloofwaardigheid herstellen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw relaas kunnen deze enkel aantonen dat u geld ontving, spaarde en ook geld uitgaf. Te meer u zelf eigenlijk ook niet goed leek te weten waarover uw uittreksels handelden, van waar het geld kwam en waartoe het diende (CGVS, p. 15, 20, 21, - supra), heeft het CGVS geen duidelijk zicht waar dit geld dan wel voor zou dienen. Bovendien voegde u nog toe dat u het geld voor de tempel niet eens liet opnemen in uw bankboekjes (CGVS, p. 20), waardoor hier in wezen geen spoor van terug te vinden is. Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt.*

**Ten vierde slaagde u er evenmin in te overtuigen wat betreft de door u geschetste reisweg.** *Zo legde u vooreerst geen enkel document neer ter staving van uw reisweg (CGVS, p. 29). U beweerde het vliegtuig te hebben genomen vanuit Sri Lanka met een vals paspoort en visum, maar kon geen verdere informatie over dit visum verschaffen. U zou uiteindelijk vanuit Dubai het vliegtuig richting Iran nemen, maar herinnerde niet meer met welke luchtvaartmaatschappij u zou vliegen, noch wat de naam van de luchthaven in Iran was waar u zou landen. Ook over het visum dat u nadien zou gebruiken om richting Turkije te vliegen kon u geen informatie geven. Dat u hierover eigenlijk niets wist te vertellen is, gelet op de kans die u loopt om op internationale luchthavens bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent uw reisdoel, opmerkelijk. U wist niet waar u in Turkije zou landen, noch waar u nadien in Italië zou neerstrijken (CGVS, p. 28-29).*

**Tot slot** *wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.*

*Gezien uw gehele relaas en dus ook uw beweerde "band" met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, evenals uw laatste verblijfsplaatsen en het ogenblik en omstandigheden van uw beweerde vertrek uit Sri Lanka, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.*

*U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.*

*De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas, werden allen hierboven besproken zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen beïnvloeden. Documenten hebben overigens enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, **in casu** ongeloofwaardig relaas herstellen. Uw identiteitskaart staat uw identiteit, hetgeen niet ter discussie staat. De enveloppe bewijst dat u post krijgt uit Sri Lanka.*

*De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 12 oktober 2017 een schending aan van "de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie."

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht en vermeldt de definitie van een vluchteling volgens de Conventie van Genève van 1951.

Het verzoekschrift betoogt dat, gezien de voorgedane feiten in verzoekers land van herkomst en verzoeker zich hier veilig voelt, hij onmiddellijk na zijn aankomst in België een asielaanvraag heeft ingediend. Hij blijft proberen om stukken die zijn asielrelaas ondersteunen te bekomen en zal deze onmiddellijk na ontvangst bezorgen. Dat zijn eerste prioriteit lag in het vrijkomen en ontvluchten van zijn land maar desondanks weigert men zijn aanvraag afdoende te onderzoeken.

Verzoeker stelt voorts dat verweerder twijfelt aan zijn herkomst, ondanks het feit dat hij zijn identiteitskaart en geboorteakte voorlegt. Hij voegt eraan toe dat verweerder niets gemotiveerd heeft omtrent deze belangrijke documenten.

Verzoeker beklemtoont zich in een vicieuze cirkel te bevinden: er is immers sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft er dan ook alles aan gedaan om zijn asielrelaas te staven en blijft hier ook alles aan doen.

Het verzoekschrift betoogt dat het CGVS wel degelijk op de hoogte is van de actuele situatie van Sri Lanka en dat het er nog steeds onveilig in tegenstelling tot wat men verder in de beslissing verklaart.

Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk gehandeld heeft naar de geldende regelgeving en is van goede wil. Hij is van mening dat het dan ook kennelijk onredelijk is van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen.

Verzoeker voert aan dat hij geenszins uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer van was, een grondig nazicht van zijn asielaanvraag mag verwachten.

Het verzoekschrift betoogt dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden en dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde documenten, stelt het verzoekschrift dat verzoeker meerdere documenten heeft voorgelegd bij zijn asielaanvraag, waaronder zijn identiteitskaart en zijn geboorteakte (alsook 2 vertalingen hiervan). Verzoeker haalt aan dat verweerder twijfelt over zijn herkomst van Sri Lanka, doch laat na de 2 belangrijkste documenten hieromtrent te onderzoeken.

Ze worden zelfs niet eens vernoemd in de beslissing. Het verzoekschrift betoogt dat louter wordt gemotiveerd dat verzoeker weinig of erg summiere informatie kent over zijn land van herkomst, doch vermeldt niets over de neergelegde documenten.

Waar verzoeker verweten wordt kopieën neer te leggen van de documenten van zijn buurman, merkt verzoeker op dat de originelen van deze documenten in het bezit zijn van zijn buurman. Hij kon enkel de kopieën te pakken krijgen, wat zeker niet abnormaal is gezien het niet zijn eigendom zijn.

Voorts stelt verzoeker dat het niet is omdat het kopieën in plaats van originelen zijn, het daarom 'vervalste' documenten of documenten met knip- plakwerk zou betreffen. Verzoeker benadrukt dat hij er alles aan heeft gedaan om zijn verhaal en het verhaal van zijn buurman, waardoor verzoeker in Sri Lanka in de problemen is gekomen, te staven.

Aangaande de situatie in Sri Lanka, betoogt het verzoekschrift dat deze nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van burgers te garanderen.

Verzoeker voert de schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval verzoeker dient terug te keren. *"Elke staat heeft een beschermingsplicht ten opzichte van mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984)."*

Verzoeker stelt verder dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoeker, doch nalaat de veiligheidssituatie in Sri Lanka en vooral dan de situatie met betrekking tot LTTE leden/sympathisanten grondig te onderzoeken. Het CGVS schendt bijgevolg flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka.

Verder haalt het verzoekschrift aan dat verzoeker niet kan terugkeren omdat hij vreest voor zijn leven. Hij werd namelijk reeds ondervraagd en geslagen. Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van artikel 3 van het EVRM zal uitmaken, hetgeen hem reeds is overkomen toen hij terugkeerde naar Sri Lanka.

Verzoeker benadrukt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming van zijn land in te roepen. Hij beklemtoont reeds te zijn opgepakt en vastgehouden en dat de overheid in het beste geval alleen maar toekijkt en zelf geen actie onderneemt of bescherming biedt.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, voert het verzoekschrift aan dat *"de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan."*

Verzoeker betoogt dat uit de motivering van het CGVS niet blijkt dat artikel 48/4 § 2 a), b) en c) van de Vreemdelingenwet onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Het verzoekschrift voert een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) aan.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is volgens verzoeker een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt *"de beslissing van het commissariaat generaal d.d. 12.09.2017 te willen hervormen. Hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek"*.

## 2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker bij aanvullende nota “een bewijs dat hij school liep in Chavakochcheri Hindu College” neer.

### 2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

### 2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. X; RvS 12 februari 2003, nr. X). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoeker verklaart op 30 januari 1993 geboren te zijn in Chavakchcheri, district Jaffna, Sri Lanka, en van zijn geboorte tot vertrek – met uitzondering van één jaar omstreeks 2000, wanneer hij omwille van de oorlog in Karavadi verbleef – in Kachehai South Kodikaman, district Jaffna te hebben gewoond (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij is opgegroeid in Sri Lanka en er zijn hele leven in Kachehai South Kodikaman, provincie Jaffna heeft verbleven. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Sri Lanka een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter flagrant ontoereikend.

2.4.3. Verzoekers beweerde (recente) herkomst uit het dorp Kachehai South Kodikaman, district Jaffna, Sri Lanka kan niet worden aangenomen nu verzoeker niet weet welke districten aan zijn eigen district Jaffna grenzen (gehoorverslag van het CGVS van 30 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 6); verzoeker vervolgens stelde dat “*Vanni, Batticallo, Mannar. Trincomalae en Karavatti*” districten zijn die in het noorden van Sri Lanka liggen, terwijl Karavatti en Baticalli in het oosten liggen en Vanni geen district is, doch een regio in het noorden die verschillende districten omvat (CGVS-verslag, p. 6; zie informatie in het administratief dossier); verzoekers gebrekkige geografische kennis (slecht) ingestudeerd voorkomt, te meer nu hij dit zelf verklaarde (“*Toen ik studeerde, ik denk dat dit het was.*” en “*Ik studeerde, maar ik vergat alles*”, CGVS-verslag, p. 6); verzoeker slechts één divisie, Vadamarachi, rond zijn eigen beweerde divisie, Tanmarachi, kon opnoemen (CGVS-verslag, p. 6-7); verzoeker slechts twee provincies in Sri Lanka kon opnoemen, “*Noord, Noord-Divisie*” en “*Zuid-Divisie*”, en verkeerdelijk het onbestaande “*Zuid-Upper*” als provincie benoemde (CGVS-verslag, p. 7); verzoeker verklaarde in Sri Lanka te hebben gestemd tijdens de verkiezingen in de Noordelijke Divisie, doch zich niet herinnert wanneer deze plaatsvonden (CGVS-verslag, p. 8); verzoeker niet kan aangeven – zelfs niet bij benadering – wanneer de laatste presidentiële verkiezingen in Sri Lanka plaatsvonden (CGVS-verslag, p. 9); verzoeker stelde niet te weten of er een partij was die de Tamilgemeenschap vertegenwoordigde (CGVS-verslag, p. 9); verzoeker niet kon aangeven welke verschillende oorlogen zijn regio van herkomst heeft gekend, welke vredesbestanden er waren geweest (CGVS-verslag, p. 23), zich niet exact kon herinneren wanneer de jarenlange burgeroorlog eindigde (CGVS-verslag, p. 23-24), noch concreet kon aangeven wat Mallivaikal, een belangrijke slag tijdens de finale fase van de oorlog, betekent (“*De laatste keer, mensen stierven er. (...) Ik weet het niet.*” (CGVS-verslag, p. 24).

2.4.4. Uit voorgaande blijkt slechts overduidelijk dat verzoeker niet afkomstig is uit Kachehai South Kodikaman, district Jaffna, Sri Lanka. De door hem aangehaalde problemen met de CID, die zich zouden hebben afgespeeld in Kachehai South Kodikaman, Sri Lanka, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig. Dit klemmt des te meer nu de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas verder wordt ondergraven omdat (i) hij over zijn buurman N., die centraal staat in zijn asielrelaas, slechts kon stellen dat deze een ex-LTTE'er was en werd gearresteerd omdat hij ervan beschuldigd werd een LTTE'er te zijn, doch niet wist wie hij was, zijn volledige naam niet kende, noch enigszins wist wat zijn rol was bij de LTTE (CGVS-verslag, p. 23, 25); (ii) verzoeker niets wist over de vasthouding van zijn buurman, noch of hij werd vrijgelaten en ooit naar huis zou gekomen zijn (CGVS-verslag, p. 22); (iii) verzoeker niet weet wie de CID zijn, noch wat CID betekent, noch wie de leider is van de CID, hoewel hij aangaf door hen te zijn gearresteerd en omwille van zijn problemen met de CID Sri Lanka te zijn ontvlucht (CGVS-verslag, p. 16-17, p. 25); (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande het bedrag van de geldsommen die hij beweerdelijk ontving voor de tempel – en waarom de CID hem eveneens viseerde – (vragenlijst CGVS, punt 3.5; CGVS-verslag, p. 19), niet kon aangeven hoeveel transacties hij had ontvangen (CGVS-verslag, p. 21), noch wanneer hij de eerste en de laatste geldtransactie ontving (CGVS-verslag, p. 21), noch via welke bank het geld hem werd toegestuurd vanuit Duitsland (CGVS-verslag, p. 21) en verzoeker, behalve zijn naam, geen informatie kon geven over de persoon die hem het geld toestuurde (CGVS-verslag, p. 21-22); (v) het hoe dan ook geenszins geloofwaardig is dat verzoeker, op basis van dergelijke beperkte informatie, akkoord zou gaan om aanzienlijke geldsommen te ontvangen en door te geven; (vi) verzoeker zijn verblijf in Colombo, volgend op zijn beweerde vlucht uit Kachehai South Kodikaman, niet aannemelijk maakt (CGVS-verslag, p. 18), nu hij aanvankelijk verklaarde nooit – behalve in 2001 – elders te hebben verbleven, zelfs niet voor een korte periode (CGVS-verslag, p. 5) en hij evenmin enig idee had van waar ergens hij in Colombo zou verbleven hebben (CGVS-verslag, p. 18).

Verzoekers verklaringen zijn op alle punten dermate onaannemelijk gebrekkig dat hieruit niet kan afgeleid worden dat verzoeker een band heeft met Sri Lanka, laat staan er ooit gewoond heeft.

2.4.5. Verzoekers documenten met name de door hem op het Commissariaat-Generaal neergelegde fotokopie van zijn geboorteakte en identiteitskaart en het ter zitting neergelegde schoolattest, kunnen voorgaande vaststellingen niet doen ombuigen. Bovendien blijkt uit de “*COI Focus Sri Lanka: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*” van 29 augustus 2017 (hierna: COI Focus), toegevoegd aan de informatie in het administratief dossier, dat dergelijke documenten in Sri Lanka makkelijk op frauduleuze wijze te verkrijgen zijn. Ze dienen daarom ook met de nodige voorzichtigheid te worden onderzocht en moeten minstens, om enige bewijswaarde te hebben ondersteund worden door geloofwaardige, precieze, en coherente verklaringen, *quod non in casu*. Bovendien betreft de geboorteakte slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen geloof hecht, aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. X). Verzoeker toont aldus zijn identiteit niet ondubbelzinnig aan. Daarbij komt nog dat het schoolattest slechts een ingevuld attest is dat door eenieder kan worden opgemaakt.



Bovendien is de stempel uit 2009 geplaatst onder de handtekening en niet erboven. Verder indien verzoeker inderdaad een dermate goede student was die eerste prijzen haalt, dan kan verwacht worden dat hij duidelijk en goed kan antwoorden op de eenvoudige vragen tijdens het CGVS-verhoor over situaties die hijzelf aanbrengt, wat niet het geval is.

Ook de overige documenten, die verzoeker bij het Commissariaat-Generaal neerlegde ter staving van zijn asielrelaas – de enveloppe, de twee bankboekjes, het rekeninguittreksel, een kopie van het return form van verzoekers buurman, een kopie van het certificaat van de tempel, een kopie van het “*report calling*” waaruit blijkt de echtgenote van verzoekers buurman een klacht indient bij de Human Rights Commission (HRC), document ter registratie van de klacht bij HRC, document van het Ministry of Defence, krantenartikel, document Western Union – kunnen de ongelooftwaardigheid van zijn asielrelaas niet herstellen.

De bankboekjes, het rekeninguittreksel en het document van Western Union kunnen hoogstens aantonen dat de titelhouder van deze rekening geld ontving, spaarde en uitgaf. Aangezien het om grote bedragen gaat die regelmatig worden gestort of afgenomen, is niet aannemelijk dat verzoeker zelf niet goed op de hoogte kon blijven over deze uittreksels, van waar het geld kwam en waartoe het diende (CGVS-verslag, p. 15, 20, 21). Verzoeker toont dan ook niet aan dat deze bankdocumenten hem toebehoren.

Ook over de documenten die de problemen van verzoekers buurman betreffen, welke overigens allemaal fotokopieën zijn, liet verzoeker meermaals optekenen geen idee te hebben omtrent de inhoud ervan (CGVS-verslag, p. 12-15). Het komt dan ook voor dat verzoeker dergelijke stukken werd toegestoken door derden. Opnieuw dient te worden gewezen op bovenvermelde COI Focus waaruit blijkt dat allerlei Sri Lankaanse documenten gemakkelijk kunnen verkregen of nagemaakt worden.

Wat betreft het krantenartikel kende verzoeker de inhoud wel, doch niet wanneer dit gepubliceerd werd (CGVS-verslag, p. 12). Daarenboven is het van algemene bekendheid dat kranten artikels of berichten op aanvraag publiceren tegen betaling en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is.

2.4.6. Ten slotte ondermijnen verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg - verzoeker kon geen informatie geven over zijn beweerde vals visum, wist niet met welke luchtvaartmaatschappij hij van Dubai naar Iran gevlogen was, kon niet zeggen wat de naam van de luchthaven in Iran was, kon amper concrete informatie geven over zijn tweede vals paspoort en visum, wist niet in welke stad hij landde in Turkije, kende de naam van de luchthaven in Rome niet en kon niet stellen welke landen hij doorkruiste tussen Italië en België, CGVS-verslag, p. 28-29 - en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg, verder zijn algehele geloofwaardigheid.

2.4.7. Verzoeker meent dat de recente situatie in Sri Lanka niet toelaat te concluderen dat een Tamil geen vrees voor vervolging of ernstige schade zal lopen bij zijn terugkeer naar zijn land, echter hij maakt noch zijn Sri Lankaanse nationaliteit aannemelijk, noch de beweerde problemen aldaar. Verzoekers verklaringen en documenten laten immers niet toe hieruit een verblijf in Sri Lanka af te leiden zodat niet kan worden aangenomen dat hij in Sri Lanka in de negatieve belangstelling stond van de nationale autoriteiten, laat staan er vervolgd zou geweest zijn.

2.4.8. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

## 2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Kachehai South Kodikaman, district Jaffna, Sri Lanka. Hij maakt dan ook evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Kachehai South Kodikaman, Sri Lanka.

2.5.2. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker verkiest om zijn werkelijke herkomst niet te vermelden, zodat dan ook kan niet aangenomen worden dat er zwaarwegende gronden voorhanden zouden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen geground middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK